

Kongl. Maj:ts Tal

på Riks-Salen wid Riksdagens afflutande,
den 16 Maj 1867.

Gode Herrar och Swenske Män!

Den nya Riksdagen har genomgått sitt första prof. Med spänd wäntan afbidade nationen tidpunkten för det sammanträde; med oafbruten uppmärksamhet har hon följt fortgången af det arbeten. Med Mig skall hon säkert erkänna det allwarliga bemödanen att gagna ett älskadt fosterland.

Wigtiga och genomgripande frågor hafwa utgjort föremål för Edra öfwerläggningar; och om än många af dem icke kunnat denna gång slutligen afgöras, skall dock Edert derå nedlagda arbete icke blifwa fruktlöst.

Med begäran om mitt bifall hafwen I under Riksdagens lopp anmält, att I, för Eder del, antagit ett från sistlidne Riksdag hwilande förslag till ändring i 2 § 4 mom. Tryckfrihets-Förordningen, i fråga om rättighet att af trycket utgifwa wisfa handlingar. Efter Stats-Rådets hörande har Jag detta förslag till pröfning förhaft och derwid funnit godt att till det samma lemna bifall.

I fråga om statswerkets utgifter och fortsättningen af våra jernvägsbyggnader hafwen I funnit penningeställningen fordra inskränknings i en del af de anslag Jag af Eder äskat. Erkännande de swärigheter, som mött att bereda tillgångar för alla statsbehofwen, är det mig en kär pligt att uttala min tacksamhet för Eder omsorg att heldre genom en ökad beskattning än genom ett utsträckt anlitage af lån betrygga jemwigten emellan statens inkomster och utgifter.

Bih. till Riksd. Prot. 1867. 1 Saml. 1 Afb.

Riksdagens afflutande inom den i grundlagen affedda tid har endast genom Edert ansträngda arbete kunnat utan olägenhet ske. Denna ansträngning hedrar Eder lika mycket, som den varit af wigt för förtroendet till sakernas nya ordning. Med en större erfarenhet af arbetsfättet och nödwändigheten att begränsa hwarje Riksdags hufwudsakliga werksamhet till ett mindre antal af samhällets stora frågor, hwilka icke alla kunna på en gång lösas, skall, så hoppas Jag, den åt Riksdagen tillmätta tid framdeles lättare blifwa tillräcklig.

Med en warm bön, att den Allsmäktige måtte framgent hålla sin skyddande hand öfwer Sveriges folk och land, och i allt skänka oss sin wälsignelse, afflutar Jag nu denna Riksdag, och hemförlofwar Eder, Gode Herrar och Swenske Män, förblifwande Eder alle samtligen samt hwar och en i synnerhet, med all Konglig nåd och ynnest städse wälbewägen.